

שלושים יום קודם הפסח

פסחים דף ו, סע"א

המפרש והיוצא בשיירא קודם שלשים יום אין זקוק לבער תוך שלשים יום זקוק לבער ... העושה ביתו אוצר קודם שלשים יום אין זקוק לבער תוך שלשים יום זקוק לבער ... הני שלשים יום מאי עבידתייהו, כדתניא שואלין ודורשין בהלכות הפסח קודם הפסח שלשים יום ... שהרי משה עומד בפסח ראשון ומזהיר על הפסח שני.

ירושלמי פסחים פ"א ה"א

שואלין בהלכות פסח [בפסח], הלכות עצרת בעצרת, הלכות חג בחג.

ראש השנה ז, א

תנן הן העידו שמעברין השנה כל אדר, שהיו אומרים עד הפורים. מאי טעמא דמאן דאמר עד הפורים כיון דאמר מר שואלין בהלכות הפסח קודם לפסח שלשים יום אתי לזלולי בחמץ.

סוכה ט, א

סוכה ישנה, בית שמאי פוסלין ובית הלל מכשירין, ואיזו היא סוכה ישנה, כל שעשאה קודם לחג שלשים יום (ואילו תוך שלשים לחג הוה, כיון דשואלין בהלכות החג קודם לחג שלשים יום, סתם העושה לשם חג הוא עושה, רש"י). אבל אם עשאה לשם חג אפילו מתחילת השנה כשרה.

שוע"ר סי' תכט

א חכמים הראשונים תקנו בזמן שבית המקדש היה קיים, שיתחילו הדרשנים לדרוש ברבים הלכות הרגל שלשים יום לפני הרגל, דהיינו שמפורים ואילך ידרשו הלכות פסח, ומחמשה באייר ואילך ידרשו הלכות עצרת, ומי"ד באלול ואילך ידרשו הלכות החג ... שלא ישכחו להכין בהמות הכשרים לקרבן, ויהיה להם שהות כל שלשים יום.

ב ותקנה זו לא נתבטלה מישראל אף לאחר שחרב בית המקדש, שכל חכם היה שונה לתלמידיו הלכות הרגל שלשים יום לפניו, כדי שיהיו בקיאים בהלכותיו וידעו המעשה אשר יעשון.

ולחמון עם היו דורשים הלכות הרגל בשבת שלפניו, שבשבת זו היו מתקבצין כל העם מכל הכפרים לשמוע הלכות הרגל מפי החכם. לפיכך נהגו בדורות האחרונים שהחכם דורש הלכות פסח בשבת שלפניו אם אינו ערב פסח והלכות החג דורש בשבת שובה (אבל עצרת אין בו הלכות מיוחדות שכל איסור והיתר הנוהגין בו נוהגין גם כן בפסח וסוכות).

ג ובדורות הללו שאין החכם שונה לתלמידיו הלכות (לפי שהכל כתוב בספר), מצוה על כל אחד ואחד שילמוד הלכות הרגל קודם הרגל, עד שיהיה בקי בהם וידע המעשה אשר יעשה.

שוע"ר סי' תלו

א היוצא מביתו לעיר אחרת קודם הפסח, ודעתו שלא לחזור לביתו עד לאחר הפסח, או שדעתו שלא יחזור לביתו לעולם, ואינו מניח בביתו אדם שיוכל לבדוק כשמגיע זמן הבדיקה, אם הוא יוצא בתוך שלשים יום לפני הפסח, כיון ששואלין ודורשין בהלכות פסח, חל עליו להזהר ולקיים כל מצות חכמים, לפיכך חייב הוא לבדוק כל חדריו בלילה שלפני יציאתו.

יד ואם דעתו שלא לפנות האוצר עד לאחר הפסח, אם הוא בתוך ל' יום לפני הפסח, כיון שחל עליו לקיים תקנת חכמים שתקנו בגלל הפסח, חייב הוא לבדוק זה החדר מתחלת הלילה לאור הנר ואח"כ יכניס אוצרו לתוכו. ואם הוא מקודם ל' יום, אין צריך לבדוקו מתחלה, אלא די לו בביטול שיבטל כל חמץו בליל י"ד.

כג כל שלשים יום לפני הפסח טוב ליזהר ולעיין בכל דבר שעושה, שלא ישאר דבוק בו חמץ באופן שלא יוכל להסירו בנקל כשיגיע ערב פסח.

שוע"ר סי' תמז

נא יש נזהרין כל שלשים יום לפני הפסח שלא לשאוב בכלי חמץ מן יין וחומץ המוצנע לפסח, אלא א"כ הכלי חמץ הוא מורק ושוטף שאין בו שום ליכלוך חמץ, ואם לא נזהרו ושאו בו ממנו בכלי חמץ שאינו מורק ושוטף, נזהרין שלא לשתותו בפסח. אבל מעיקר הדין אין כאן חשש איסור, שהרי סתם כלים הן נקיים ואין בהם ליכלוך בעין ... ומה שבלוע בדופני הכלי אינו נפלט בצונן אלא על ידי כבישה מעת לעת.

שו"ע סי' תרלו

א סוכה ישנה, דהיינו שעשאה קודם שיכנסו שלשים יום שלפני החג, כשרה, ובלבד שיחדש בה דבר עתה בגופה לשם החג ... ואם עשאה לשם החג אפ"י מתחלת השנה כשרה בלא חדוש.